

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4To/103/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7617010268
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Homzová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7617010268.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Homzovej a sudcov JUDr. Jaroslava Chleboviča a JUDr. Františka Ševčoviča, na verejnom zasadnutí konanom dňa 24. januára 2018, v trestnej veci obžalovaných E. T. a spol. pre obzvlášť závažný zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1,2 písm. d), ods. 3 písm. a), s použitím § 139 ods. 1 písm. e) v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaných E. proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 27.9.2017 sp.zn. 5T/43/2017 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods.1 písm. d), ods.3 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok u obžalovaného I. T. čo do výroku o spôsobe výkonu trestu.

Podľa § 48 ods.4 Tr. zák. obžalovaného Alexandra Bandiho pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného E. T..

Inak napadnutý rozsudok zostáva nezmenený.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Spišská Nová Ves obžalovaných E. T. a I. T. uznal vinnými

obžalovaní E. T. a I. Bandi
v bode 1)

a) z obzvlášť závažného zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d), ods. 3 písm. a) Trestného zákona s použitím § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona,

b) zo zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. c), ods. 3 písm. a) Trestného zákona s použitím § 138 písm. e) Trestného zákona, § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona,

v bode 2)

a) zo zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. a) Trestného zákona s použitím § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona,

b) z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s použitím § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona,

c) z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona,

na tom skutkovom základe, že
v bode 1)

v presne nezistenom čase od 9. októbra 2015 do 22. októbra 2015, s najväčšou pravdepodobnosťou v nočných hodinách z 10. októbra na 11. októbra 2015, v obci Smolník, okres Gelnica, po predchádzajúcom požití alkoholických nápojov a po vzájomnej dohode s už odsúdeným ml. J. G. neoprávnene vošli do dvora rodinného domu č. 185, o ktorom vedeli, že v ňom žije osamelo žijúca L. V., nar. XX.X.XXXX, kde ml. J. G. rozbil sklenenú výplň okna vedľa vchodových dverí, vnikol dovnútra, odomkol vchodové dvere a následne do domu vošli aj obžalovaní I. T. a E. T., vošli do spálne domu, kde pod hrozbou zabitia požadovali od poškodenej L. V. peniaze, ktoré im odmietla dať a preto ju ml. J. G. sotil na zem, kde ju spoločne bili a kopali, najmä do oblasti hlavy a hrudníka a následne sa zmocnili finančnej hotovosti v sume 48,-eur, notebooku zn. Assus X5DC v hodnote 173,41 eur, mobilného telefónu zn. Nokia 2730 Classic v hodnote 30,-eur a poškodením sklenených výplní spôsobili škodu 26,10 eur a následne z domu odišli, pričom dňa 22.10.2015 o 16,25 hod. bola poškodená L. V. nájdená mŕtva v spálni rodinného domu, a zo záverov znaleckého dokazovania z odvetvia súdneho lekárstva bolo zistené, že v dôsledku útoku obžalovaných utrpela mnohopočetné podliatiny a odreniny v oblasti tváre, hlavy, krku, dolných aj horných končatín, prekrvácanie mäkkých lebečných pokrývok v čelovo-spánkovej oblasti vľavo, zlomeniny šiesteho a siedmeho rebra vpravo, tretieho rebra vľavo, zlomeninu mostíka medzi úponmi druhého a tretieho rebra a príčinou jej úmrtia bolo zlyhanie srdcovo-cievnej činnosti po stresovej reakcii po opakovanom tupom násilí na oblasť hlavy, trupu a končatín a k jej úmrtiu došlo maximálne dve hodiny po násilnom útoku na mieste, kde zostala ležať,

v bode 2)

dňa 20. októbra 2015 v čase medzi 03,00 hod. až 04,00 hod. v obci Smolník, okres Gelnica, po vzájomnej dohode s už odsúdeným ml. J. G. spoločne neoprávnene vnikli do rodinného domu č. 124, ktorého majiteľkou je osamelo žijúca E. H., nar. XX.XX.XXXX, a cez neuzamknuté vchodové dvere vnikli do domu, kde v kuchyni odcudzili minimálne jednu peňaženku so sumou 15,-eur a následne z miesta pri posteli, kde spala poškodená odcudzili mobilný telefón zn. Aligátor v hodnote 3,55 eur a ručné svietidlo zn. HOME v hodnote 6,-eur a keď na nich začala poškodená kričať, čo tam robia, udreli ju najmenej jedným úderom päťou do oblasti nosa, čím jej spôsobili tržno - zmliaždenú ranu na nose, zlomeninu nosových kostí s opuchom a zakrvácaním mäkkých tkanív v okolí oboch očí a otras mozgu ľahkého stupňa, čo si vyžiadalo jej liečenie a práceneschopnosť v trvaní od 20.10.2015 do 13.11.2015.

Za to im uložil

obž. E.

Podľa § 188 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 41 ods. 2 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 13 (trinásť) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona na výkon trestu odňatia slobody obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona a § 78 ods. 1 Trestného zákona uložil obžalovanému aj ochranný dohľad v trvaní 2 (dvoch) rokov.

obž. I. T.

Podľa § 188 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 41 ods. 2 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona na výkon trestu odňatia slobody obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona a § 78 ods. 1 Trestného zákona obžalovanému uložil aj ochranný dohľad v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku vyslovil, že obaja obžalovaní sú povinní spoločne a nerozdielne s už odsúdeným ml. J. G. zaplatiť poškodeným MUDr. I. J., nar. XX.X.XXXX v U., okres Rimavská Sobota, trvale bytom A. E., C. č. XXX náhradu škody vo výške 931,80 eur a Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., krajská pobočka Košice, Senný trh 1, Košice náhradu škody vo výške 689,26 eur.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku poškodeného MUDr. I. J. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení, do zápisnice o hlavnom pojednávaní podali odvolanie obžalovaní E.

Takto podané odvolania obžalovaní odôvodnili prostredníctvom svojich obhajcov, a to nasledovne:

Obžalovaný E. T. prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Milana Kuzmu, v dôvodoch odvolania uvádza, že nesúhlasí s rozsudkom prvostupňového súdu a nepovažuje ho za správny. Okresný súd založil jeho vinu najmä na usvedčujúcej výpovedi obžalovaného ml. J.. Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý aj obžalovaný ml. Stanislav Goma, ktorý využil svoje zákonné právo nevypovedať vo veci na hlavnom pojednávaní. Následne súd na návrh prokurátora vykonal dôkaz prečítaním jeho skoršej výpovede, ktorá ho usvedčovala zo spáchania trestných činov. Poukázal na to, že ak bol svedok, ktorý bol skôr spoluobvineným, zúčastnený na trestnom čine obvineného, proti ktorému vypovedá, má vždy právo odmietnuť vypovedať, a to aj vtedy, keď sa trestné stíhanie proti nemu už právoplatne skončilo. Ak svedok využije toto svoje právo, jeho skoršiu výpoveď nemožno na hlavnom pojednávaní prečítať. Čo sa týka samotnej osobnosti ml. J.u, zo záverov znaleckého posudku vypracovaného Mgr. Lenkou Lipanovou, znalkyňou z odvetvia klinická psychológia vyplýva, že u vyšetrovaného G. bol zistený hlbší defekt, stredný stupeň mentálnej retardácie so snahou ihneď uspokojovať svoje potreby a frustrácie. Znalec z oblasti psychiatrie zistil u ml. J. G. aj podpriemerné pamäťové schopnosti s podpriemernými intelektovými schopnosťami. Má zato, že na základe výpovede J. G. nie je možné uznať jeho vinu. Iné ďalšie dôkazy hodnotiace jeho vinu nie sú natoľko jednoznačné, aby bolo možné uznať vinu s prihliadnutím na zásadu in dubio pro reo. Jediný skutok, ku ktorému sa v prípravnom konaní priznal bol ten, že sa nachádzal v dome nebohej pani V., avšak neublížil jej a neolúpil ju a ani jej neodcudzil iné veci z domácnosti. Ak súd chce uznať jeho vinu, túto je možné uznať len z porušovania domovej slobody v bode 1) obžaloby. Súd sa teda vôbec nevysporiadal s jeho obranou a túto považoval za účelovú, avšak tvrdenia mladistvého G. považoval za vierohodné, napriek vedomosti o stave osobnosti J. G.. Navrhol, aby odvolací súd v súlade s ust. § 321 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu na nové pojednanie a rozhodnutie.

Obžalovaný I. T. v dôvodoch odvolania prostredníctvom obhajcu JUDr. Štefana Kamenického uviedol, že okresný súd pochybil predovšetkým v tom smere, že oprel záver o jeho vine o výpoveď obžalovaného J. G.. O objektivite výpovedí obžalovaného G. sú podľa jeho názoru vážne pochybnosti, predovšetkým poukazuje na rozpory, ktoré spoluodsúdený G. mal vo výpovediach počas trestného stíhania. Poukázal na znalecký posudok znalkyne z odboru psychológie, ktorá konštatovala, že obžalovaný ml. G. neprežíva výčitky svedomia, netrápi sa tým, čo sa stalo, je ľahko iritovateľný, pudový, výbušný, môže mať sklony ku konfabulačným doplnkom a prepracovaniu podľa momentálneho nápadu. Je ľahko ovplyvniteľný a má tendenciu skresľovať skutočnosti tak, aby vyznievali v jeho prospech. Cielená diagnostika tzv. líži skóre je na maximálnej štatistickej hranici. Pokiaľ súd dospel k záveru o jeho vine v obidvoch bodoch obžaloby a uložil mu trest v trvaní 12 rokov nepodmienečne, má zato, že nedostatočne vyhodnotil okolnosť, že doteraz nebol súdne trestaný, pretože v skúšobnej dobe sa osvedčil a hľadá sa na neho, ako by nebol odsúdený. Prvostupňový súd ho v zmysle ust. § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Má zato, že prvostupňový súd mal postupovať v intenciách § 48 ods. 4 Tr. zák. a prihliadať predovšetkým na mieru narušenia páchatel'a. O to viac, že bol mu uložený trest v trvaní 12 rokov nepodmienečne, a teda nebráni tomu ani dikcia ust. § 48 ods. 4 Tr. zák., pretože mu nebol uložený trest prevyšujúci 15 rokov, napriek tomu, že bol uznaný ako páchatel' obzvlášť závažného trestného činu. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil v zmysle ust. § 321 ods. 1 písm. c), a d) Tr. por. a vec vrátil súdu prvého stupňa.

Krajský súd na podklade takto podaného odvolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

V predmetnej trestnej veci už krajský súd rozhodoval, a to na verejnom zasadnutí konanom dňa 1.3.2017 pod sp.zn. 4To/8/2017. Rozhodol tak, že zrušil napadnutý rozsudok u obžalovaného ml. J. G. len čo do výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a u obžalovaných E. T. a I. T. napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v rozsahu zrušenia znovu prejednal a rozhodol. V tomto rozhodnutí krajský súd podrobne rozobral dôkaznú situáciu a uviedol v akých smeroch je potrebné dokazovanie doplniť. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že všetci traja obžalovaní sa priznali, že neoprávnene vnikli do obydľia L. V., teda že boli na mieste činu. Rozporne vypovedali o tom, kto a akou mierou prispel k dokonaniu trestného činu lúpeže. Obžalovaní E. T. a I. T. uviedli, že násilného konania voči poškodenej sa mal dopustiť len obžalovaný ml. J. G.. Obžalovaný ml. J. G. však uviedol, že všetci traja sa dopustili násilia voči poškodenej v úmysle ju prinútiť, aby im vydala peniaze. Účasť všetkých troch obžalovaných na spáchaní tohto skutku mal preukázanú okresný súd aj obsahom listu, ktorý nebohá poškodenej L. V. napísala po odchode obžalovaných z rodinného domu. V liste jednoznačne uviedla, že ju napadli tri osoby, ktoré na ňu svietili baterkou, žiadali od nej peniaze, kopali do nej a odcudzili jej 48 Eur. Z výpovede svedkov O. S. a T. C. vyplynulo, že poškodenej disponovala notebookom a mala k dispozícii aj mobilný telefón. S mobilným telefónom poškodená po čine disponoval obžalovaný ml. J. G., čo vyplynulo z výpovede svedkyne O. U.. S odcudzeným notebookom disponoval po čine obžalovaný I. T., ktorý ho aj vydal. Účasť obžalovaného I. T., ako aj obžalovaného ml. J. G. v rodinnom dome poškodenej bola preukázaná aj závermi znaleckého posudku z odboru trasológie. Obžalovaní svojim konaním spôsobili poškodenej mnohopočetné poranenia v oblasti hlavy, tváre, krku a rebier, z čoho vyplýva, že útok obžalovaných bol zameraný do miest, kde sú uložené dôležité životné orgány človeka.

Ako vyplynulo zo znaleckého posudku, k úmrtiu poškodenej došlo z dôvodov zlyhania srdcovo-cievnej činnosti pri stresovej situácii v dôsledku fyzického útoku. Smrti poškodenej sa dalo zabrániť pri poskytnutí bezprostrednej lekárskej pomoci. Takúto pomoc si poškodenej nemohla privolať, pretože obžalovaní jej odcudzili prostriedky, pomocou ktorých si mohla pomoc privolať. Všetci traja obžalovaní vedeli, že v rodinnom dome býva osoba vyššieho veku, keďže v predchádzajúcom období boli s ňou v bezprostrednom kontakte. Vzhľadom na výpoveď obžalovaného ml. J. G., ale aj na obsah listu poškodenej, súd neuveril výpovediam obžalovaných E. T. a I. T., že boli iba pozorovateľmi v rodinnom dome poškodenej.

K týmto záverom okresného súdu krajský súd už len dodal, že osobu poškodenej L. V. čo do rozumových a fyzických schopností, keďže rokom jej narodenia je rok 1931, popísali podrobne vo svojich výpovediach svedkovia O. S. a T. C.. Svedkovia zhodne vypovedali, že poškodenej L. V. bola veľmi zdatná, čo sa týka obsluhy počítača, mala doma internet, ktorý aj využívala. Naposledy si dávala opravovať strechu a pri opravě dohliadala.

Takto ustálený skutkový stav okresný súd potom právne kvalifikoval ako obzvlášť závažný zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., pretože obžalovaní spoločne proti poškodenej použili násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci, čin spáchali na osobe vyššieho veku - chránenej osobe a svojim konaním spôsobili smrť poškodenej. Zároveň svojim konaním naplnili znaky skutkovej podstaty zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. c/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., pretože neoprávnene vnikli do obydľia iného, do ktorého sa vlámali, čin spáchali najmenej s dvoma osobami a voči osobe vyššieho veku, chránenej osobe.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný ml. J. G. vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku v bodoch 1/ a bodoch 2/ obžaloby. Kladne odpovedal na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. por. Po zistení kladného stanoviska prokurátora a ďalších procesných strán súd v zmysle § 257 ods. 7 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného ml. J. G., že je vinný zo spáchania skutkov v bodoch 1/ a 2/ obžaloby. Ďalej okresný súd rozhodol, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný ml. J. G. priznal spáchanie skutkov v bodoch 1/ a 2/ sa u tohto obžalovaného nevykoná a vykonajú sa dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody.

K odvolacím námietkam obžalovaných E. T. a I. T. v bode 2/ rozsudku krajský súd vtedy uviedol:

Súd je povinný zistiť skutkový základ pre každý výrok rozhodnutia v takej kvalite, o ktorej nie sú dôvodné pochybnosti a tak, aby mohol spravodlivo rozhodnúť, t.j. aj v súlade s platným a účinným zákonným stavom upravujúcim podmienky pre výrok o vine a treste.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že okresný súd odôvodnil svoje rozhodnutie skutkovými okolnosťami zistenými najmä výsluchom obžalovaného ml. J. G., ktorý sa k spáchaniu skutku priznal a súd prijal vyhlásenie obžalovaného ml. J. G. o vine v tomto bode.

Obžalovaní E. T. a I. T. svoju účasť na tomto skutku popreli. Obžalovaný ml. J. G. uviedol, že všetci traja mali účasť na vniknutí do rodinného domu E. H., aj pri konfrontáciách s obžalovaným E. T. a I. T. v prípravnom konaní. Na hlavnom pojednávaní obžalovaný ml. J. G. využil svoje právo a nevypovedal. Svedeckou výpoveďou poškodenej E. H. mal okresný súd preukázané, že býva sama v obci J. na ul. W. č. XXX. V nočných hodinách dňa 20. 10. 2015 asi o 03.30 hod. sa zobudila na šramot v rodinnom dome. Zbadala, že v izbe niekto zasvietil svetlo a zbadala, že v izbe sú dve cudzie osoby, ktoré boli k nej otočené chrbtom. Tieto osoby vykonávali činnosť, akoby niečo hľadali. Boli oblečení v tmavom a jeden z nich mal kapucňu. Boli to muži, skríkla na nich a menší z nich sa otočil, udrel ju niečím do oblasti tváre. Začala krváčať zo zasiahnutého miesta a stratila vedomie. Po ich odchode a po nadobudnutí vedomia zistila, že jej bol odcudzený mobilný telefón zn. Aligator, ručná baterka a dve peňaženky s hotovosťou asi vo výške 20 Eur. Keď sa dokázala postaviť, zašla k susedom P., ktorých požiadala o pomoc. Výpoveď poškodenej bola podporená svedeckými výpoveďami E. P. a H. P..

Počas previerky výpovede na mieste činu a to v J. v neobývanom dome č. XXX bolo zaistené ručné svietidlo červeno-čiernej farby, ku ktorej obžalovaný ml. J. G. uviedol, že pochádza z rodinného domu E. H.. Ďalej tam bola nájdená nabíjačka zn. Aligator, ku ktorej obžalovaný ml. J. G. uviedol, že tiež pochádza z rodinného domu E. H..

Spáchanie násilného útoku na poškodenú E. H. je preukázané znaleckým posudkom z odboru zdravotníctva, odvetvie súdneho lekárstva, z ktorého vyplýva, že poškodená E. H. utrpela dňa 20. 10. 2015 zranenia, ktoré sú uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku. Tieto zranenia si vyžadovali liečenie spojené s hospitalizáciou, a to v trvaní do 13. 11. 2015. Znalčka uviedla, že zranenia, ktoré utrpela poškodená mohli byť spôsobené aj jedným úderom pästou do oblasti nosa poškodenej.

Okresný súd vo svojom rozhodnutí uviedol, že obžalovaný E. T. poprel spáchanie skutku a na svoju obranu uvádzal, že skutku sa dopustiť nemohol, lebo sa zúčastnil zabíjačky, kde bol nepretržite a dosvedčiť mu to mali G. T., J. T. a R. E.. Okresný súd hodnotí svedecké výpovede týchto svedkov na str. 12 rozsudku tak, že im neuveril a to preto, lebo títo svedkovia v prípravnom konaní vypovedali, že zabíjačka mala prebiehať od 20. 10. 2015 do 21. 10. 2015. Keďže týmto časovým údajom obžalovaného E. T. nevyvíňovali, na hlavnom pojednávaní zmenili svoju výpoveď a zmenili termín domácej zabíjačky od 19. 10. 2015 do 20. 10. 2015. Okresný súd uviedol, že ani tieto zmenené výpovede svedkov nevyklúčujú možnosť, že sa obžalovaný E. T. vzdialil z domáceho prostredia a mal účasť na spáchaní skutku v bode 2/. Zároveň okresný súd uviedol, že obžalovaný I. T. sa žiadnym dôkazom nevyvinil (str. 12 rozsudku).

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní nadriadený súd plniac si svoju revíziu povinnosť zistil, že svedkyňa - poškodená E. H. osobne pozná obžalovaných E. T. a I. T. ako susedov. Identifikovať páchatel'ov nevedela. K výške páchatel'ov sa vyjadrila iba vo všeobecnej rovine, že jeden bol vyšší a druhý nižší. Ten páchatel', čo bol nižší, bol nižší ako E. T., s poznámkou, že zjavne povyrástol oproti stavu, keď došlo k činu.

Svedkovia R. E. a J. T. na hlavnom pojednávaní vypovedali, že dozvedeli sa ráno v obchode o prepadaní pani H. a ten čas bol situovaný práve na čas, kedy sa konala zabíjačka a E. T. bol po celý čas s nimi.

Na návrh obhajoby si konajúci súd vyžiadal z Obecného úradu v Smolníku správu o čerpaní dovolenky R. E.. Obecný úrad na dožiadanie súdu zaslal požadované listiny, z ktorých vyplynulo, že v dňoch 19. - 21. 10. 2015 R. E. pracoval stále v čase od 15.00 do 23.00 hod., v dňoch 22. 10. 2015 až do 30. 10. 2015 vrátane čerpal dovolenku. Skutok sa mal stať 20. 10. 2015 v čase medzi 03.00 až 04.00 hod., v tom čase svedok R. E. nepracoval. Zabíjačka začala v popoludňajších hodinách a skončila ráno

nasledujúceho dňa. Dňa 19. 10. 2015 však svedok R. E. mal byť v práci podľa listinného dôkazu (č.l. 1068 spisu) od 15.00 hod. do 23.00 hod., na túto okolnosť svedok vypočutý nebol, keď potvrdzoval svoju prítomnosť počas celej zabíjačky. Súd síce vykonal dôkaz navrhnutý stranou, ale neúplne, lebo po zabezpečení odpovede z obecného úradu svedka R. E. už ku skutočnostiam vyplývajúcim z listinného dôkazu nevypočul, hoci vznikli rozpory.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní (č.l. 1146 spisu) odvolací súd zistil, že okresný súd návrh obhajcov obžalovaných E. T. a I. T. na výsluch P. C. (mal jej povedať obžalovaný ml. J. G., že obžalovaný E. T. tam nebol) a zabezpečenie výpisu telefónnych hovorov medzi obžalovaným E. T. a I. T. (mali si dohodnúť stretnutie ku skutku v bode 2/) zamietol. Prokurátor vykonanie dôkazov ponechal na zváženie súdu.

Za danej dôkaznej situácie pri skutku 2/ mal konajúci súd tieto dôkazy vykonať. K správnym a úplným skutkovým zisteniam dôjde súd len vtedy, keď vykoná nielen všetky dosiahnuteľné dôkazy, ale ich tiež tak v jednotlivostiach, ako aj v súhrne správne zhodnotí.

Okresný súd sa právnym názorom vysloveným odvolacím súdom riadil a doplnil dokazovanie v naznačenom smere. U obžalovaného ml. J. G. nadväzujúc na právoplatný výrok o vine z obzvlášť závažného zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1,2 písm. d), ods. 3 písm. a), s použitím § 139 ods. 1 písm. e) v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., zo zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), c), ods. 3 písm. a) Tr. zák. s použitím § 138 písm. e) Tr. zák., § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. v bode 1) a zo zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1,2 písm. c), ods. 3 písm. a) Tr. zák. s použitím § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1,2 písm. a) Tr. zák., s použitím § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. a z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. v bode 2) z rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 14.12.2016 sp.zn. 4T/39/2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 21.3.2017 sp.zn. 4To/8/2017 uložil tomuto súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov nepodmienečne.

Trestnú vec obžalovaných E. T. a I. T. vylúčil na samostatné konanie.

Následne okresný súd doplnil dokazovanie v zmysle zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Košiciach zo dňa 1.3.2017.

Všetci traja obžalovaní v bode 1) sa priznali, že neoprávnene vnikli do obydľia L. V., teda, že boli na mieste činu. Rozporne vypovedali o tom, kto a akou mierou prispel k dokonaniu trestného činu lúpeže. Obžalovaní E. T. a I. T. uviedli, že násilného konania voči poškodenej sa mal dopustiť len obžalovaný ml. J. G.. Obžalovaný ml. J. G. však uviedol, že všetci traja sa dopustili násillia voči poškodenej v úmysle ju prinútiť, aby im vydala peniaze. Účasť všetkých troch obžalovaných na spáchaní tohto skutku je preukázaná aj obsahom listu, ktorý nebohá poškodená L. V. napísala po odchode obžalovaných z rodinného domu. V liste jednoznačne uviedla, že ju napadli tri osoby, ktoré na ňu svietili baterkou, žiadali od nej peniaze, kopali do nej a odcudzili jej 48,- eur. Z výpovede svedkov O. S. a T. C. vyplýva, že poškodená disponovala notebookom a mala k dispozícii aj mobilný telefón. S mobilným telefónom poškodenej po čine disponoval obžalovaný ml. J. G., čo vyplýva aj z výpovede svedkyne O. U.. S odcudzeným notebookom disponoval po čine obžalovaný I. T., ktorý ho aj vydal. Účasť obžalovaného I. T., ako aj obžalovaného ml. J. G. v rodinnom dome poškodenej je preukázaná aj závermi znaleckého posudku z odboru trasológie.

Obžalovaní svojim konaním spôsobili poškodenej mnohopočetné poranenia v oblasti hlavy, tváre, krku a rebier, z čoho vyplýva, že útok obžalovaných bol zameraný do miest, kde sú uložené dôležité životné orgány človeka. Ako vyplýva zo znaleckého posudku k úmrtiu poškodenej došlo z dôvodov zlyhania srdcovocievnej činnosti pri stresovej situácii v dôsledku fyzického útoku. Ďalej zo znaleckého posudku vyplýva, že smrti poškodenej sa dalo zabrániť pri poskytnutí bezprostrednej lekárskej pomoci. Takúto pomoc si poškodená nemohla privolať, pretože obžalovaní jej odcudzili prostriedky, pomocou ktorých si mohla privolať pomoc. Všetci traja obžalovaní vedeli, že v rodinnom dome býva osoba vyššieho veku, keďže

v predchádzajúcom období boli s ňou v bezprostrednom kontakte. Vzhľadom na výpoveď obžalovaného ml. J. G., ale aj na obsah listu poškodenej súd neuveril výpovediam obžalovaných E. T. a I. T., že boli iba pozorovateľmi v rodinnom dome poškodenej.

Pokiaľ ide o dôkaznú situáciu v bode 2) obžalovaní E. T. a I. T. svoju účasť na tomto skutku popreli, avšak z účasti na tomto skutku ich usvedčil obžalovaný ml. J. G.. Tento obžalovaný opakovane uviedol, že všetci traja mali účasť na vniknutí do rodinného domu E. H. a urobil tak aj pri konfrontáciách s obžalovaným E. T. a Alexandrom T.. Okolnosť, že poškodená E. H. bola vo svojom rodinnom dome prepadnutá viacerými osobami vyplýva aj z jej výpovede. Obžalovaný I. T. neuviedol žiadny dôkaz, ktorý by výpoveď obžalovaného ml. J. G. vyvrátil. Obžalovaný E. T. na svoju obhajobu uviedol, že v rozhodnom čase mal byť doma a bol účastný na domácej zabíjačke. Túto jeho obhajobu mali potvrdiť svedkovia G. T., J. T. a R. E., avšak títo svedkovia v prípravnom konaní uviedli, že zabíjačka mala prebiehať od 20.10.2015 do 21.10.2015. Keďže týmto časovým údajom obžalovaného E. T. nevyvíňovali, na hlavnom pojednávaní zmenili svoju výpoveď a uviedli termín domácej zabíjačky od 19.10.2015 do 20.10.2015. Uvedené zmeny vo výpovediach spochybňujú hodnovernosť týchto svedeckých výpovedí, ale ani tieto výpovede nevyklúčujú možnosť, že sa obžalovaný E. T. vzdialil z domáceho prostredia a mal účasť na spáchaní skutku v bode 2. K výpovedi svedka R. E. súd zaujal stanovisko už v predchádzajúcej časti odôvodnenia. Poškodenej obžalovaní odcudzili minimálne jednu peňaženku s hotovosťou a z miesta pri posteli sa zmocnili mobilného telefónu a ručného svietidla, teda veci, ktoré mala poškodená pri sebe. Po tom, čo poškodená zaregistrovala ich prítomnosť v rodinnom dome, začala hlasno reagovať, jeden z obžalovaných ju najmenej raz udrel do tváre takým spôsobom, že jej spôsobil zranenia popísané vo výrokovvej časti rozsudku prvostupňového súdu.

Zo znaleckého posudku z odboru psychológie síce vyplynulo, že obžalovaný ml. J. G. má defekt rozumových schopností v zmysle ľahšej retardácie a jeho pamäťové schopnosti sú v podpriemernom výkonovom pásme, ale dokáže zreprodukovvať hrubú podstatu zmysluplného deja. Preto súd dospel k záveru, že jeho výpovede krátko po spáchaní skutku poskytujú hrubú podstatu zmysluplného deja, ktorou je označenie osôb účastných na spáchaní tohto skutku. Obžalovaní E. T. a I. T. svojim konaním v bode 2 naplnili znaky skutkovej podstaty zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. a) Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona, pretože spoločne s už odsúdeným ml. J. G. neoprávnene vnikli do obydla iného, čin spáchali najmenej s dvoma osobami a voči chránenej osobe - osobe vyššieho veku. Spoločným konaním naplnili aj znaky prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, pretože spoločne s už odsúdeným ml. J. G. inému úmyselne ublížili na zdraví a čin spáchali na chránenej osobe - osobe vyššieho veku. Poškodená pri tomto útoku utrpela zranenia, na následky ktorých bola liečená po dobu dlhšiu ako 7 dní. Obaja obžalovaní svojim konaním naplnili znaky prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona, pretože spoločne s už odsúdeným ml. J. G. si prisvojili cudziu vec tým, že sa jej zmocnili a čin spáchali aj na veci, ktorú mala poškodená pri sebe.

Ku konkrétnym odvolacím námietkam obžalovaných krajský súd dopĺňa:

Pokiaľ obhajoba namieta, že okresný súd nemohol na návrh prokurátora prečítať skoršiu výpoveď obžalovaného ml. J. G. z prípravného konania, lebo už bol v pozícii svedka na hlavnom pojednávaní, je potrebné uviesť, že okresný súd síce prijal podľa § 257 ods. 7 Tr. por. vyhlásenie obžalovaného ml. J. G., že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v bodoch 1) a 2) obžaloby, ale následne ho vypočúval ako obžalovaného, čo je zistiteľné zo zápisnice o hlavnom pojednávaní, na čl. 1037 spisu. Obžalovaný ml. J. G. využil svoje právo a nevypovedal na hlavnom pojednávaní a okresný súd na návrh prokurátora prečítal výpoveď obžalovaného ml. J. G. z prípravného konania. Takýto procesný postup okresného súdu je zákonný a zodpovedá ustanoveniu § 257 ods. 8 Trestného poriadku. Okresný súd obžalovaného nevypočúval v procesnom postavení svedka, ale v procesnom postavení obžalovaného, teda odvolacia námietka v tomto smere je neopodstatnená.

Krajský súd poukazuje na významný dôkaz, a to list od nebohej pani V., ktorá zanechala a tvorí súčasť procesného trestného spisu na čl. 262. Z tohto listu je zrejmé, že zbadala 3 postavy, zasvietila na nich baterkou, vytrhli jej baterku a jeden ju kopol do nohy a spadla a ďalší ju kopol do hlavy. Kričali na ňu, že aby im dala peniaze, lebo ju zabijú, povedala im nech ju zabijú, peniaze nemá, žiadali peňaženku, mala v nej 48 Eur, tie si zobrali. Zobrali si notebook a mobilný telefón a ona ostala na zemi ležať v zime, pomoc si nemohla zavolať, lebo jej mobilný telefón vzali. List zanechala, aby sa vedelo, čo sa stalo.

S mobilným telefónom poškodenej po čine disponoval obžalovaný ml. J. G., čo vyplynulo z výpovedí svedkyne O. U.. S odcudzeným notebookom disponoval po čine obžalovaný I. T., ktorý ho aj vydal. Účasť obžalovaného I. T., ako aj obžalovaného ml. J. G. v dome poškodenej L. V. bola preukázaná aj závermi znaleckého posudku z odboru trasológie. Zo znaleckého posudku vyplynulo, že k úmrtiu poškodenej došlo z dôvodov zlyhania srdcovocievnej činnosti pri stresovej situácii v dôsledku fyzického útoku. Vzhľadom na výpoveď obžalovaného ml. J. G., obsah listu poškodenej a nepriamych dôkazov - doličných vecí, mobilného telefónu a notebooku, znaleckých posudkov z odboru klinickej psychológie na obžalovaného ml. J. G., znaleckého posudku z odvetvia trasológie, aj krajský súd má zato, že vina obžalovaných E. T. a I. T. v bode 1) rozsudku bola vyslovená na základe ustáleného skutkového stavu bez dôvodných pochybností.

Pri uznaní viny obžalovaných E. T. a I. T. v bode 2) napadnutého rozsudku okresný súd vychádzal z usvedčujúcej výpovedí obžalovaného ml. J. G., zo svedeckej výpovedí poškodenej E. H., svedeckých výpovedí E. P. a H. P., znaleckého posudku z odboru zdravotníctva o zraneniach, ktoré utrpela poškodená E. H. a listinných dôkazov z ohliadky miesta činu a nálezom ručného svietidla v dome č. 196 v obci J., v ktorom sa stretávali všetci traja obžalovaní. Okresný súd preveril obranu obžalovaného E. T., že v čase skutku bol na domácej zabíjačke, a to výpoveďami svedkov G. T., J. T., R. E. a vykonané dôkazy aj vyhodnotil.

Odvolačný súd nezistil žiadne pochybenie okresného súdu pri ustálení skutkového stavu veci v bodoch 1), 2) napadnutého rozsudku, lebo okresný súd vykonal všetky dôkazy a tieto následne hodnotil tak, ako mu to ukladá ust. § 2 ods. 12 Tr. por.

Ustálený skutkový stav okresný súd následne správne a zákonne právne posúdil tak, ako je to ustálené vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku a tomu zodpovedajúcemu odôvodneniu. Vzhľadom k tomu krajský súd v otázke právnej kvalifikácie odkazuje na podrobne rozvedené dôvody rozsudku okresného súdu, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožňuje.

Osoby obžalovaných sú v napadnutom rozsudku hodnotené plne v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania. Aj zdôvodnenie výroku o treste u obžalovaných E. T. a I. T. je v takej kvalite, o ktorej nie sú dôvodné pochybnosti a je v súlade s platným a účinným zákonným stavom upravujúcim podmienky pre výrok o treste.

K odvolacej námietke u obžalovaného I. T., že sa na neho hľadí ako by nebol súdne trestaný a tak nebol dôvod, aby ho okresný súd zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, krajský súd po starostlivom zvážení všetkých významných okolností, zaradil obžalovaného I. T., využijúc ustanovenie § 48 ods. 4 Tr. zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Ani vo výroku o náhrade škody odvolací súd nezistil žiadne pochybenie okresného súdu. Odvolací súd sa s dôvodmi rozhodnutia okresného súdu plne stotožnil, a preto nepovažoval za potrebné dôvody rozhodnutia opakovať, ale v plnom rozsahu na ne odkazuje.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku žiadny ďalší riadny opravný prostriedok nie je dôvodný.